

இக்கால மருத்துவ ஆய்வியல் கண்ணோட்டத்தில் திருக்குறள் ஜே.ஜீ கண்ணப்பன்

நமது குடியரசுத் தலைவர் மேதகு அப்துல் கலாம் அவர்கள் தனது குடியரசு தலைவர் பதவியேற்றபின் ஆற்றிய உரையில் “தனது இரண்டாவது கனவு இந்தியாவின் 2020 ஆண்டில் முன்னேற்றமடைந்த நாடாகயிருக்க வேண்டுமெனயிருப்பதாகவும், அதற்கு ஆதாரமாகக் குறளிலிருந்து எடுத்துக் காட்டி விவரித்தார். அவர் தமிழிலே கூறிய குறள்:

“பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம்

அணியென்ப நாட்டிற் கிவ்வைந்து” (குறள்-738)

ஆகும். ஒரு நாட்டு சிறப்பாக அணியாக திகழ வேண்டுமெனில் முதல் தேவை பிணியில்லா சமுதாயம் ஆகும். ஆதையினால் திருவள்ளுவர் அறிவியலாய் உணர்ந்திய முதல் தேவை நாட்டிற்கு அணியான “பிணியின்மையை” உணர்ந்தவர், நமது குடியரசு தலைவர் மேதகு அப்துல் கலாம் அவர்கள் ஆவார்.

இதனை நாளும் அளிவுறுத்த வேண்டும். உலக நடப்பில் எடுத்துக் கொள்ளுவோம். இன்றைய மேலை நாடுகளில் நாட்டின் முதல் குறிக்கோளாக நலவாழ்வினை அறிவுறுத்துகிறார்கள். அதுமட்டுமின்றி, பல நல வாழ்வுத் திட்டங்களை தீவிரமாகக் கடைப்பிடித்து நடைமுறைப்படுத்தி, பிணியில்லா நாடுகளாக உருவாக்கிவிட்டார்கள். அந்த நாடுகள் பிணியின்மைமையினால் தான் மிக உயர்ந்த நிலையில் உள்ளன.

அதன்பின், பிணியில்லா மனிதன் தனது உடல், மனவளத்தால் செல்வம் பெருக்கினான். தொழில் வளர்ச்சியின் விளைவால் இன்பம் கண்டான். தொலை நோக்கு ஆர்வத்தால் ஏமம் படைத்தான். அதனாலேயே, இன்றைக்கு யாவரும் வேட்கையுடன் குடியேற ஒரு வளமான நாட்டிற்கு விழைகிறான். இதனைக் கருத்தில் கொண்டு, நமது குடியரசு தலைவர் ஏற்றுக் கொண்டு தனது உரையில் கூறிய குறள் மிகவும் அருமை.

திருவள்ளுவர் இன்றைய உலக நடவடிக்கைக்குத் தெளிவாக அவரது குறளிலே கூறுகிறார்.

“உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்

சேராது இயல்வது நாடு” – (குறள் - 734)

இன்றைய சித்த மருத்துவத்தில் “உணவே மருந்து மருந்தே உணவு” எனக் கோட்பாடு கொண்டுள்ளனர். ஆங்கில மருத்துவத்திலும் ஊட்டச்சத்துக் கொண்டு சம்பங்கு உணவுமுறை, தன் சுகாதாரம், அறிவியல் வாழ்க்கை முறை கொண்டு உறுபசியை நீக்க வேண்டும். பசிப்பிணியிருக்குமேயானால் உடல் நலம் குறையும்.

பல முன்னேற்றமடையாத நாடுகளில் உணவு பற்றாக்குறையின் காரணமாக உடல் நலிவுற்ற மக்களைக் காண்கிறோம். நாடுகள் செழக்கவில்லை. ஊட்டச் சத்தின்மையினாலும், வறுமையினாலும் முன்னேற்றமடையாத நாடுகளில் மக்கள் நோயினால் நலிவுற்று வாடுகிறார்கள். இறப்பும் ஏற்படுகிறது. இது ஒருபுறமிருக்க, முன்காலத்து, நோய் வராமல் தடுக்க, தடுப்பூசி மருந்து முறைகளையும் கடை பிடித்தனர்

ஆனால் இன்றோ, நல்ல ஊட்டச்சத்து கொண்டதனனால், பெரியம்மை, காலரா போன்ற கொல்லும் வியாதிகளை அறவே ஒழித்துவிட்ட பெருமை, இன்றைய மருத்துவ முறையில் உண்டு. அதற்குக் காரணம் நல்ல ஊட்டச்சத்து மற்றும் வாழ்வின் சுகாதாரம் பேணுவதும் ஆகும்.

இன்றைக்கு பெரிம்மை, காலரா வராதிருக்கு தடுப்பூசி வேண்டியதில்லை. இதனை உணர்ந்த திருவள்ளுவர், “உறு பசி” எனும் வார்த்தையை முதலிலே கூறி, அதற்கு பின்னர் “ஓவாப்பிணி” என மொழிகிறார்.

பட்டினியும் பிணியும் ஒருங்கே பின் தங்கிய நாடுகளில் இன்றும் காண்கிறோம். இதற்கு மூலகாரணம், உள்நாட்டு வளத்தை வளர்க்காமல், அந்த நாடுகளில் “செறு பகையை”க் காண்கிறோம்.

கொல்லும் துப்பாக்கி நிறைய உள்ளது. ஆனால், வளமாக்கும் வயல்கள், தொழிற்சாலைகளை பேணும் போக்கும், பாங்கும் காணப்படுவதில்லை.

இதனை உணர்ந்த நாம், நமது நாட்டில் அநாவசியமாக அயல் நாட்டுடன் பகைமை கொள்வதைத் தவிர்த்து, உள் நாட்டு வளங்களைப் பெருக்குகிறோம்.

விவசாயம் பெருக்கப்பட்டதால், பஞ்சமில்லா நாடாக இந்தியா இன்று இயங்கி வருகிறது. தொழில் வளம் வளர்ச்சியினால், நமது நாடு செல்வந்தர் நாடாகியுள்ளது.

நல்ல ஊட்டச்சத்து ஒரு மனிதன் பெறுவானோயானால், அவனது உழைச் செல்வான் அவனுக்கு வரும் கிருமி நோய்களையும், மற்றும் குறைநோய்களையும் இல்லாமல் போக்கிவிடும்.

இன்றைய மருத்துவத்தில் எந்த ஒரு பிணிக்கும் உடல் குறைபாடுகளுக்கும் உற்ற காரணத்தைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டியது தேவை. காரணம் என்ன என்று அறிந்தால், அதனை நீக்குவதன் மூலம் பிணிநீக்க முடியும். அந்தக் காரணத்தைத் தடுத்தால் பிணி வராமலும் தடுக்க முடியும். ஆங்கிலத்தில் கூற வேண்டுமேயானால் “Find the Etiology and Treat the Etiology “ என நோய் நீக்கும் வகையை உணர்ந்துள்ளார்கள்.

திருவள்ளுவரும்,

“நோய்நாடி நோய் முதல்நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்” (குறள் 948)

என்கிறார்.

மேற்கூறிய குறளின்படி, இன்றைய மருத்துவத்திலும் அறிவியல் பாணியில் என்ன நோய் எனக் காணவேண்டும்.

அதற்கு பின்னர், அந்த நோய் வருவதற்கு நோய் முதல் நாட வேண்டும். அப்போதுதான் நோயினை நீக்க, நோய் வாய் தணிக்க முடியும். அப்போது நோய் நிவாரணம் காணவும் முடியும்.

இன்றைய ஆங்கில முறைப்படி தான், திருவள்ளுவரும் அவர் காலத்தில் உணர்ந்து குறள் மூலம் உணர்த்தியுள்ளார்.

திருவள்ளுவர் நோயுற்றவனுக்கு நோய் தீர்க்கும் முறையை நான்காக வகைப்படுத்திக் கூறுகிறார்.

ஒன்று நோயுற்றவன் ஆவான்.

இரண்டாவதாக, நோயுற்றவனுக்கு குணப்படுத்த மருத்துவன் தேவை. அவனைத் தீர்ப்பான் என்று கூறுகிறார்.

மூன்றாவதாக, மருந்து எனக் குறிப்பிடுகிறார்; ஆதிகாலத்திலிருந்தே நோய் தீர்க்க நோய் தன்மையறிந்து மருந்து கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்றும் அந்த மருந்து முறையுள்ளது.

நான்காவதாக, உழைச் செல்வான் எனக் கூறுகிறார்.

இன்றைய விரிவாக வளர்ந்த மருத்துவ முறையினை அறியாத, முன்காலத்தில் பரிமேலழகர் முதல் எல்லோரும் இன்று வரை, உழைச் செல்வான் எனும் சொல்லிற்கு மிகவும் சாதாரண அர்த்தமே கூறி வருகின்றனர். அதாவது, மருத்துவரிடம் பணிபுரியும் துணை ஊழியன் செவிலியர் எனக் கொண்டுள்ளனர்.

மிகவும் அறிவுபடைத்த திருவள்ளுவர் அந்தச் சாதாரண பொருளில், உழைச்செல்வான் என்ற வார்த்தையை உபயோகித்திருக்கமாட்டார் என்பது என் எண்ணம்.

என்னதான் சிறந்த மருத்துவரானாலும், என்ன தான் சரியான மருந்து கொடுக்கப்பட்டாலும், உற்றவனுக்கு நோய் நீங்க தன்னிடையே “நோய் தடுக்கும் சொந்த சக்தி” யிருக்க வேண்டும். இந்தச் சக்தியிருந்தால் தான், மருந்து அதனுடன் பங்கு “Protecting system and effects” எனக் கூறுகிறார்கள்.

ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் ஆங்கிலத்தில் “Immune System Failure” எனக் கூறுவார்கள்.

இன்றைய மருத்துவ முறையில், மேற்கூறிய குறைப்பாட்டினை நிவர்த்தி செய்ய குருதிக் கொடையளிக்கிறார்கள். அதனிலுள்ள உழைச் செல்வான் ஒருவனக்கு நோய் நீக்கி நலம் தருகிறதைக் காண்கிறோம்.

ஆகையினால், திருவள்ளுவர் கூறிய உழைச் செல்வான் என்ற வார்த்தைக்குப் பொருளாக “ஒருவனுடைய உடலிலே உள்ள நோய் தடுக்கும் சக்தி”யினைக் கூற வேண்டும்.

பரிமேலழகர் மற்றும் ஏனையோர் கூறிய பொருள்கள் இன்றைய காலக் கட்டத்தில் ஒவ்வாது. நோய் நீக்குவதற்கு நான்கு முக்கிய பாங்கினை “அப்பால் நால் கூற்றே மருந்து மருத்துவம்” எனக் கூறுகிறார். அந்தக் குறள்

“உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்து

அப்பால்நால் கூற்றே மருந்து” (குறள் 950)

ஆகும். இன்றைய ஆங்கில மருத்துவ முறையில் “Immunological System” என்ற சொல்லிற்கு, திருவள்ளூர் கொடுத்த நேரிடை கலைச் சொல் “உழைச் செல்வான்” ஆகும்.

விதவிதமான நோய்கள் மனிதனைப் பீடிக்கின்றன. இன்றைக்கு வைரஸ் எனும் மிகவும் நுண்ணிய கிருமிகள் மனிதனைத் தாக்குகின்றன. சில வைரஸ் சில நாட்களும், சில நீண்ட நாட்களும் மனிதனைத் தாக்குகின்றன. ஆங்கிலத்தில் “Incubation period” எனக் கூறுவார்கள்.

வைரஸ் தாக்கும் அளவும் பலவகைப்பட்டது. சிறிய அளவிலும் தாக்கலாம், பெரிய அளவிலும் தாக்கலாம்.

ஆகையினால், எந்த அளவில் நோய் தாக்குகிறதோ அந்த அளவிற்கு மருத்துவம் தேவைப்படுகிறது.

நோய் பீடிக்கும் காலமும் நாம் உணர் வேண்டும். “கற்றான்” என்பது கற்றறிந்த மருத்துவன். இந்த மூன்று தன்மைகளை உணர்ந்து கருதி மருத்துவம் செய்தல் நலம். இன்றைய இந்த மருத்துவ முறையினை, திருவள்ளூர்,

உற்றான் அளவும் பிணிஅளவும் காலமும்

கற்றான் கருதி செயல் - (குறள் 949)

எனக் கூறுகிறார். இந்தக் குறளுக்குக் கலைச் சொற்கள் எனும் போது ஆங்கிலத்திலே காணுதட சம வார்த்தைகளை காண்போம்.

உற்றான் அளவு - குழந்தை விடலையர், வாலிபர், கருவுற்றதாய், முதியவர் போன்றவை

பிணி அளவு - கடினம், மிதம், நடுவு நிலைப் பிணி

காலம் - நோயின் காலம்

கற்றான் - கற்றறிந்த மருத்துவர்

“மருந்து” எனும் அதிகாரத்தில் வரும் 10 குறட்பாக்கள் திருவள்ளூர் ஆழ்ந்த அடிப்படை மருத்துவப் புலமை உடையவர் என்பதை உய்த்து உணர் வைக்கின்றன.

இன்றைய மருத்துவ முறையில் எதையெல்லாம் அடிப்படையாக உணர்த்திக் கூறுகிறோமோ அவைகளையெல்லாம் திருவள்ளூர் கூறியுள்ளார். அந்தப் பத்து குறட்பாக்களில் 7 குறள்கள் உணவைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. ஆறு குறள்களில் “நோய்” எனும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு மனிதனும் தனிப்பட்ட வகையினன். ஆகையினால் ஒருவனது அளவு கோல் மற்றவனுக்கு பொருந்தாது. அதனால், ஒவ்வொருவரும் தமது அளவினை - தேவையினை உணர்ந்து உடலைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இதனைத்தான் திருவள்ளூர் எப்படி இயக்கப்பட வேண்டும் என்று உணர் வேண்டும்.

மிகையாகவோ, குறைவாகவோ இல்லாத நடுத்தன்மையை உணர்ந்து, உடலின் பாகுபாடு அறிந்து, உணவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மிகையாக உணவு உட்கொள்ளப்பட்டாலும், குறைவாக உட்கொள்ளப்பட்டாலும் பாதிப்புள்ள ஏற்படுவதைத் திருவள்ளூர் உணர்த்துகிறார். அதிகமாக உட்கொண்டால் அது, உடலின் தடிப்பை (Obesity) ஏற்படுத்துகிறது. குறைவாக உட்கொண்டால், ஊட்டச் சத்து உடலின் தேவையான எரிபொருள் தேவை குறைவு போன்றவை ஏற்படுத்தும்.

இதனையே தரம் அறிந்து உணவைப் பெற வேண்டும் என்பதாகக் கூறுவதில், “அருந்துவது அற்றது போற்றி உணின்” (குறள் 944) என்கிறார். ஆங்கிலத்தில், **Select your need based food.** அதாவது உடலின் தேவைக்கு உணவு என்று பாகுபடுத்துவதில் நீர்ழிவு நோயினர், இரத்த அழுத்த நோயினர் மற்றும் வேறுபல பாதிப்புக்கு தக்கவாறு உணவு வகைப்படுத்துவது அத்தியாவசியம் ஆகும்.

இன்றைய நாளில், பலர் ஒவ்வாமையினால் துயரப்படுகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் “Allergy” என்பார்கள். தூசி, மகரந்த பொருட்கள், செயற்கைப் பொருட்கள், சில உலோகங்கள், சில உணவுப் பொருட்கள் ஒவ்வாமை ஏற்படுத்தும்.

இன்றைய கால கட்டத்தில் அதிக அளவில் செயற்கை உணவு, டப்பாக்களில் அடைக்கப்பட்ட உணவு முறைகளினால் ஒவ்வாமை ஏற்படுகிறது. இதனைத் தடுக்க “மாறுபாடில்லாத உண்டி உண்ண வேண்டும்” (குறள் 945) எனத் திருவள்ளூர் கூறுகிறார்.

இன்றைய நூற்றாண்டில் மேலைநாட்டிலும், நமது நாட்டிலும் வளர்ந்த நாடுகளிலும் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிற உடல் தொல்லை அளவிற்கு மிஞ்சிய உடல் வளர்ச்சியாகும். அதாவது, தடித் தன்மை எனலாம். இதற்கு ஒரு அடிப்படைக் காரணம் தொடர்ந்து அளவு அறியா சூழ்நிலையில் உணவு அருந்துவது ஆகும்.

இன்றைய மருத்துவ அறிவியலில், வளரும் குழந்தைகளுக்கும் அதனின் வயது மற்றும் உயரத்திற்கு தகுந்த உடல் எடை இடையே இருக்க வேண்டும் என மருத்துவ அறிவுரைகள் உண்டு - கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உடலை வளர்க்க கட்டுப்பாடான அளவு உணவு உட்கொள்ள வேண்டும். மாறாக இருக்குமேயானால், திருவள்ளூர் கூறுவது போல் “தீயளவன்றித் தவிரியான பெரிதுண்ணல்” என்று ஆகிவிடும்.

இன்றைய மருத்துவ முறையின் பலர் நீண்ட நாட்களாக உடற்பிணியாலும், குழியளவு உடற் பிணி தொடர்பாலும் துயரப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக நீரிழிவு நோய், உழைச் செல்வான் குறைப் பிணி மற்றும் கடி புற்று நோய் போன்றவையாகும்.

இந்த மாதிரியான தீக்க முடியாத குணப்படுத்த முடியாப் பிணிகளுக்கு ஒரு சொற்றொடர் தேவைப்படுகிறது. இதனைத் திருவள்ளூர் “உய்வில் நோய்” (Chronic Diseases) எனக் கூறுகிறார்.

உயிர்க் கொல்லும் வியாதிகளை தீய கிருமிகள் நோயினை இன்றைய மருத்துவத்தில் முழுவதுமாகத் தடுத்துவிட்டோம். ஆனால் இன்றைய வாழ்க்கை முறையில் மிகவும் மன அழுத்தத்தால் பாதிக்கப்படுகிறோம். Stress எனும் மன அழுத்தம், இரத்தக் கொதிப்பு, இளமையில் முதுமை, நீரிழிவு நோய் மற்றும் மாரடைப்பு ஏற்படுத்துகிறது.

எனினும் இன்றைய அறிவியல் இருத்துவம் மூலம் இந்த நோய்கள் வராமல் தடுக்கயியலும் என அறிந்துள்ளனர். நிருபித்தும் உள்ளனர்.

அதற்கு முக்கியமாக கவனிக்கப்பட வேண்டிய விதிமுறைகள், அனுசரிக்கப்பட வேண்டிய வழிமுறைகளை அறிந்துள்ளோம். அவை அக்கரையுடனும், பொறுப்புடனும் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

அறிவு இருந்தும், அறிவியல் அறிந்தும், தற்க்காப்பு நல்ல விதிமுறைகளை கடைப்பிடிக்காததால், வலிய அதிர்வு நோய்களை பெறுவது என்பது முட்டாள்தனமாகும் என்பதைத் திருவள்ளூர் எதிராதக் காக்கம் “அறிவினார்கில்லை” எனக் கடுமையாக தாக்ககிறார்.

இன்றைய காலக்கட்டத்தில், கண் இழந்த பின் சூரிய நமஸ்காரம் போல், அதிர்வு நோய் வந்த பின் மனம் வருத்தமுறுகின்றனர். தடுக்க கூடிய அதிர்வு நோய்கள் என்பதைத் திருவள்ளூர் அவர் காலத்தே அறிந்துள்ளார் என்பதனை,

எதிராதக் காக்கம் அறிவினார்கில்லை

அதிர வருவதோர் நோய் - (குறள் 429) என்னும் குறள்

உணர்த்துகிறது.

இதனையே அறிவுறுத்தும் வண்ணம் மேலும் ஒரு குறளில் முன் எச்சரிக்கை வேண்டுமென கூறுகிறார். அ.து

வருமுன்னர் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர்

வைத்துறு போல கெடும். (குறள் 435)

என்பதாகும். இ.து இன்றைய மருத்துவத்திற்கும் பொருந்தும்.

இன்றைய மருத்துவத்தில் எதிர் காலத்தில் என்ன உடல் நோய்கள் குறைபாடுகள் ஏற்படும், எவ்வித உய்வில் நோய் ஏற்படும் என்பதைக் கணிக்க முடியும். பாரம்பரியம் பல உய்வில் நோய்களுக்குக் காரணமாக உள்ளது.

இன்றைய மரபணு பரிசோதனையில், எவ்விதமான எந்தக் காலத்தில் நீரிழிவு நோய் ஏற்படும், புற்றுநோய் துளிர்க்கும், உடல் குறை நோய்கள் பாதிக்கும் (System failures) என முன்னரே கணிக்கயியலும்.

ஆகையினால், இதனையறிந்த பிணியாளர்கள் தமது வாழ்க்கை முறையைச் சிறப்பாக திருத்தம் செய்து செயல்படுவார்களேயானால், இந்த மாதிரியான நோய்களைக் காலம் தாழ்த்த முடியும் என்பது இன்றைய மருத்துவ அறிவியல் ஆகும்.

இதைத்தான் திருவள்ளூர் வருமுன்னர் காத்தல் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஒவ்வொரு உயிரும் தனது மரபு சார்பாக உருவாக்கப்படுகிறது. வளர்கிறது. பின்னர் தனது உயிரின் பரிணாமத்தை தொடர்கிறது. இந்த மரபு சார் உயிர் வாழ்க்கை என்பது நாம் இன்று கண்டறந்த மருத்துவ அறிவியல்.

இந்த மரபு சார் நல்ல வளர்ச்சியின்றிப் போனால், மாறுபட்ட குறைநோய்கள் - பிணிகளைக் காண்கிறோம். இன்றைய மருத்துவத்தில், இந்த மரபு நோய்களை அறிவியல் மூலம் மாற்றி அமைக்கயியலும். இதனைத்தான் ஆங்கிலத்தில் “Genetic Medicine” என்றும் “genetic Counseling” என்றும் கூறுகின்றனர். மேலும் அதிசயம் தக்கதான Cloning உயிர் உருவாக்கமும் செயல்படுத்த முடிகிறது.

உயிர்களையும் உருவங்களையும் உள்ளங்களையும் மாற்றி அமைக்கக் கூட இன்றைய மரபு மருத்துவம் செயல்பட முடியும்.

அதனை உணர்ந்தே திருவள்ளுவர், தன் மரபு சார்பினை உணர்ந்து, அதன் வழித்தான் நோய்க் கூறுகள் முடங்குமாறு வாழ்க்கை முறையை அமைத்துக் கொண்டால் அந்த நேர்ய கூறுகள் முடங்கிப் போய், மரபு வழி வரும் நோய்கள வாரா என்று கூறுவதனை

சார்புஉணர்ந்து சார்புகெட ஒழுகின் மற்றழித்துச்

சார்தரா சார் தரு நோய் - (குறள் 359)

என்னும் குறள் வழி உய்த்துணர முடிகிறது.

பெருவெளியில் திடப் பொருள்கள் உள்ளன. ஆனால் அவைகள் இயங்க ஈரம், நீர், கண்டிப்பாக தேவை. இரும்பு துறுப்பிடிக்க வேண்டுமெனில் நீர் வேண்டும். அது போல நமது உடல் உயிருடன் இயங்க நீரின் அத்தியாவசியத்தை இயற்கை உணர்த்துகிறது.

கருவில் உருவாகும் சிசு திராவாக கரைசலில் உயிருடன் மிதக்கிறது. பிறந்த சிசு வளர நீர் வடிவ பாலில் ஊட்டச்சத்து பெற்று வளர்கிறது. மேலும் குழந்தைகளின் வளர்ச்சி நீர் பருகுவதால் தான் எனக் குழந்தை மருத்துவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

பூமியில் நீர் உள்ளது. வான வெளியில் நீர் உள்ளது. இப்படியாக “உலகம் இயங்க நீர் தேவை” என்பதை “நீர் இன்றி அமையாது உலகு” எனத் திருவள்ளுவர் அறிவு கொண்டுள்ளார்.

அந்த நீர் உலக அமைப்பிற்கு உயிர் வாழ்வதற்கும், வான் மூலம் பொழிவது தான் சாலச் சிறந்தது எனவும் கூறுகிறார். இதனை “அமையும்” எனும் வார்த்தையில் சிறுபிக்கிறார்.

பூமியில் எத்தனையோ தான் குளம், குட்டை, ஆறுகள் இருப்பினும் அந்த நீர் வாழ்க்கை தேவைக்கு முழுவதும் உதவாது. ஆறு வற்றும், குறும் வற்றும். ஆறும் குளமும் நிரம்பியிருக்க விசம்பின் துளி விழ வேண்டும். விசம்பின் நீருக்கும், குளம், ஆற்று நீருக்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. விசம்பின் துளி தூய்மையானது. அஃது வானவெளியைக் கடந்து பூமியை அடைவதற்குள், பல ஒளிக் கதிர்களால் தாக்கப்படுகிறது. காற்று மண்டலத்தில் கலக்கப்படுகிறது. இந்த ஒளிக் கதிர்கள், வாயு கரைசல்கள் உயிருக்கு ஊட்டமளிக்கின்றன.

விசம்பின் மழைத்துளி, உடல் வளர்ச்சிக்கும், பசும்புல் தழைப்பதற்கும் இன்றி அமையாது. அதன் மூலம், எல்லா உயிரினங்களும் பசுமை பெறுகின்றன. அதனால் தான், இன்றும் நாம் மழைத்துளிக்கும் ஏங்குகிறோம்.

கந்தையானாலும் கசக்கிக்கட்டு,

கூழானாலும் குளித்துக் குடி,

மேலும், ஆலும் லேலுமு: பல்லுக்குறுதி - இஃது காலம் தொன்று தொட்டு வந்த வழிமொழி - பழமொழி. எனினும் இன்று நாமறிந்த இன்றைய மருத்துவ அறிவியல் அடிப்படை சுகாதார விதிகள் ஆகும்.

சுகாதாரம் என்பதை அகத்தாய்மை, சுற்றுப்புறத் தூய்மை என பலவாராகக் கூறலாம். இவை இல்லை எனில் வரும் நோய் பலப் பல.

நமது பழைய காலத்து, மகப்பேறுப பிரசவத்தின் போது, செவிலியர் கையாலும் போது, தங்களது அழுக்குக் கைகளைக் கொண்டு பிரசவம் செய்வார்கள. அதனால், பிரசவிக்கும் தாயும், குழந்தையும் தீய கிருமிகளினால் தாக்கப்பட்டு, இறப்பு ஏற்படுவது உண்டு.

பிரான்ஸ் விஞ்ஞானி லூயி பாஸ்டர் என்பவர் இதனையறிந்து, இறப்புத் தடுக்க கிருமிகளின்நாச வேலையைத் தவிர்க்க, முதல் எச்சரிக்கையாக, செவிலியர்களைப் பிரசவம் பார்க்கும் முன் நன்றாக கைகளைக் கழுவிப் பிரசவம் பார்க்க கூறினார். இதன் விளைவாக, தாய் சிசு இறப்பு வெகுவாகத் தடுக்கப்பட்டது.

இதன் மூலம் நமது உடலின் புறத் தூய்மையின் முக்கியத்துவம் உணரப்படுகிறது. நமது உடலை நோய் கிருமிகளின்றும் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமெனில், உடலைப் போர்த்தியிருக்கும் தோலினைத் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். குளிப்பது என்பது அன்றாட தூய்மைமுறை, எல்லா மக்களும் கடைப்பிடிக்கின்றார்கள்.

இதனை தெளிவுபடுத்த “புறத்தூய்மை நிரினால் அமையும்” எனத் திருவள்ளுவர் எளிமையாகக் கூறுகிறார். உடல் தூய்மை போல், உள்ளத் தூய்மையும் தேவைப்படுகிறது.

இன்றைக்கு ஒருவன் சிறப்பான தெளிவான வாழ்க்கை வாழ வேண்டுமெனில் அவனது மனதில் மாசில்லாத் தன்மை தேவைப்படுகிறது. பலவாறான மனக் கோளாறுகள், பயம், குற்றஉணர்வு மேலும் மன நலிவுக்கு அகத்தாய்மை இல்லாதது ஒரு காரணம்.

அழுக்காறு, பொய், தீயச் செயல்கள் போன்றவை இல்லாமல் இருப்பது வாய்மை எனப்படும். எந்த விதக் குற்றங்கள் இல்லா மனம் மிக மகிழ்ச்சியை எடுத்துக்காட்டும். மேலும் உடல் வனப்புமே மேலோங்கும். இல்லா மனம் மிக மகிழ்ச்சியை எடுத்துக்காட்டும். மேலும், உடல் வனப்புமே மேலோங்கும். அவன் நீண்ட ஆயுள் கொண்டவனாக இருப்பான். அதனை வேண்டுகிறார் திருவள்ளுவர்.

“அகத்தாய்மை வாய்மையினால் காணப்படும்”

என்கிறார்.

வாய்மையின் மறு பிரதிபலிப்பு வேறொரு குறளில் தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது. திருவள்ளுவர் அதனை அற்த்திற்று ஒப்பிடுகிறார்.

“மனத்துக்கண் மாசிவன் ஆதல் அமைத்து

அறன் ஆகுல நீர்பிற”

அறவாழ்க்கை ஒருவனுக்கு உயர்வு அளிக்கிறது. அந்த உயர்வு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. அதன் நிமித்தம் செல்வங்கள் சேரும். அதன் தொடர்பாக, பிறந்ததின் பயனைப் பெறமுடியும். தானம் தருமம் செழிக்கும்.

உடல் தூய்மை, அகத் தூய்மை நிமித்தம், ஈதலும் இசைப்பட வாழ்தலும் ஈ உயிருக்கு ஊதியமாகும் என்பதைத் திருவள்ளுவர் ஒரு குறளிலே மட்டுமில்லாமல் பல குறள்கள் மூலம் கூறுகிறார்.

அகத் தூய்மையினால் மன நலம் (Psychology) பெருகும். மேலும் மனநலம் பெற்ற மக்களினால் உலகில் ஆக்கம் பெருகும். மனநலம் கொண்ட இன மக்கள் எல்லா புகழும் எய்துவர் எனத் தெளிவாகத் திருவள்ளுவர் கூறுகிறார்.

மனநலம் மன்னுயிருக்கு ஆக்கம், இனநலம்

எல்லா புகழும் தரும். (குறள் 457)

மனிதன் நாகரீகமானவன்; மற்றவர்கள் மீது அன்புடையவன்; ஆற்றிவு படைத்தவன். எனினும் அவனது சாதாரண உணர்வு பூர்வமாக, குறையைக் கண்டு ஏளனம் செய்கிறான் - உதாசீனம் செய்கிறான். இப்படியாக உடல் ஊனமுற்றவர்களை, மனநலம் குறைவுற்றவர்களைப் பழிப்பது என்பது நாம் காணும் சமூக நாகரீகம் குறைபாடு.

ஆனால் இந்தக் குறைபாடுகளைக் கண்டு நாம் இழிவு படுத்தாமல், அவர்களுக்கு அன்பு, ஆதரவு காட்டப்பட வேண்டுமென உலக நலச் சங்கம் (WHO) மனிதாபிமான அறிவியல் கோட்பாடு கூறுகிறது. ஏனெனில் அந்த குறைபாடுகள், அதனைப் பெற்றவர்களின் தவறல்ல - குற்றமல்ல. ஆகையினால் அவர்களுக்கு மனிதாபிமான அன்பு செலுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் திருவள்ளுவர், “பொறியின்மை யாருக்கும் பழியன்று” (குறள் 618) எனக் கூறி இன்றைய சமூக தேவையை அவர் காலத்தே உணர்த்துகிறார். மேலும், உருபு கண்டு எள்ளாமை வேண்டும் எனவும் கூறுகிறார்.

மிருகங்கள் ஐந்து வகை உணர்வின் மூலம் தன்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுகிறது. மனிதனும் அவ்வாறே அந்த உணர்வுகள் சமூகமாயிருக்கமேயானால், ஏற்றுக் கொண்டு உடல் வளர்ச்சி கொள்ளுகின்றான். இல்லையென்றால், உணர்வு ஒத்துக் கொள்ளாததால், அதனைத் தவிர்த்து, உடலுக்கு ஊறு விளைவிப்பதைத் தவிரக்கிறான்.

அந்த உணர்வுகளை இயற்கையில் தோன்றிய அவய உணர்வுகள் (Special Senses) நல்லவை ஏற்றுக் கொள்ள, வேண்டாதவை தவிர்க்க இந்த உணர்வுகள் தேவைப்படுகின்றன.

அவையாவன

முதலில் - நாவின் சுவை

இரண்டாவதாக - கண்களின் ஒளி

மூன்றாவதாக - தொட்டு அறியும் சரும உணர்வு

நான்காவதாக - காதில் ஒலி

ஐந்தாவதாக - முக்கில் நாற்றம்

என்பதாகும்

மிருகங்கள் மேற்கூறிய உணர்வு உயர்வுகளின் மூலம் வாழ்கின்றன. மனிதனுக்கு அது போலத் தான். உலகம் உய்ய இந்த உணர்வுகளை தேவையென திருவள்ளுவர் கூறுகிறார்.

“சுவை, ஒளி ஊறு ஓசை, நாற்றம் என்று ஐந்தின்
வகை தெரிவான் கட்டே உலகு” (குறள் 127)
என்பது அவர் கூற்று.

உலகப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கம் ஒரு பெரிய பிணி எயிட்ஸ் ஆகும். இந்த நோய் பற்றி திருவள்ளுவர் அறிந்திதாவிடினுன்னம், எயிட்ஸ் பற்றி நாம் கவலைப் பட வேண்டாம்; பயன்பட வேண்டாம்.

தெளிவாகத் திருவள்ளுவர் அவரது பல குறள்களிலே அவரது காலத்துச் சமூக குறைபாடுகளுக்கும், இன்றைக்க இருக்கும் குறைபாடுகளுக்கும், ஒழுக்க வழி கண்டுள்ளார்.

அதற்கு,

“ஒருவன் ஒருத்தி என்னும் மன நலம் பலம் தேவை. அ.தில்லார் உடல்
உள்ளம் உயிர் அவதிக்குட்படுவதுண்டு,
அவரது குறள்கள் ஆராய்தற்குரியன.

அவையாவன

*நலக்குரியார் யாரெனின் நாம தீர் வைப்பின்
பிறர் குறியாள் தோள் தோயாதார். (குறள் 149)

*தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகை செருக்கிப்
புன்னலம் பார்ப்பார் தோள் (குறள் 916)

நாம நீர் என்பது உடல் உறவால் ஏற்படும் கிருமி மாற்றம் ஏற்படும் முறை. நோயுள்ளவர்கள் நாம நீரினால் பாதிக்கப்படுவர்.

மேலும், பார்ப்பார் மூலம் புன்னலம் காண்பார். நோய் வேகமாக வன்மையாகப் பரவக்கூடியது.

மேலும், சமூக கோட்பாடுகளில், பால்வினை நோய்கள் பரவா வண்ணம் கீழ் குறிப்பிட்ட செய்கைகளைத் தவிர்க்க திருவள்ளுவர் கூறுகிறார்.

ஒன்று – பிறனில் விழயாமை

இரண்டு – வரைவின் மகளிர் நாடாமை
என்பதாகும்.

பிணி பரவுவது மட்டுமின்றி, திருவள்ளுவர் அவர்களை “ஆண்மையிலார்” எனப்பழிக்கின்றார். ஆண்மை செழிக்க மனக்கட்டுப்பாடு தேவை. இந்தச் சமூகக் குறைபாடுகளைத் தவிர்த்தவனுக்கு உள்ள வழிமுறையும் திருவள்ளுவர் குறிப்பிடுகின்றனர். அதாவது,

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்” (குறள் 131)

என்பது அவர் கூறும் வழிமுறையாகும்.

“ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும்

தன்னைத்தான் கொண்டொழுகின் உண்டு” (குறள் 974)

என்கிறார்.

ஒருமை மகளிர் எனக் குறிப்பிடும் போது, ஏன் “ஒருமை ஆண்” என்று குறிப்பிடப்படவில்லை என்று ஐயம் ஏற்படுவதில் தவறில்லை.

மகளிர் முக்கியமாகக் காப்பாற்றப்பட வேண்டும்.

அவர்களின் அவயங்கள் அவர்களது பாலுணர்வு முறைபாடுகள் மிகவும் சிக்கலானது. அவர்களுக்குப் பால்வினை நோய்கள் எளிதில் தாக்கக் கூடும். மேலும், எளிதாக வெளிப்பட தெரியப்படாத காரணத்தால், உடனடியாக மருத்துவம் பெற இயலாது.

மேலும், மகப்பேறு பாக்கியத்தால், பால்வினை மேலை நாட்டில் வெகுவாகப் பெண்களைத் தாக்கியுள்ளது. அதனால் அந்த இன மக்கள் தொகை கணிசமாகக் குறைய உள்ளது.

இந்த கட்டுப்படாத பாலுணர்வு செய்கைகள் மேலை நாட்டில் வெகுவாகப் பெண்களைத் தாக்கியுள்ளது. அதனால் அந்த இன மக்கள் தொகை கணிசமாக குறைய உள்ளது

ஆண்களும் கற்புடையவர்களாக இருக்க வேண்டுவது முக்கியம். அதன் மூலம், தமது பெருமையையும் காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம். தமிழர் சமுதாயத்தில்

ஆண் பெண் காதல் காமம் புனிதமானது, சிறப்புடையது. நமது பண்டைய இலக்கியங்களில் பலவாறாகப் புனித காதல் - காமத்தை தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்கள்.

திருவள்ளுவர் காமத்துப் பாலில், பாலுணர்வின் உயர்வையும், நல் தன்மையையும், இனிமையையும் நயத்தையும், தேவையையும் உணர்த்தியுள்ளார்.

திருவள்ளுவர் உணர்த்தும் அக்காமம் சார்ந்த கருத்துக்கள், ஆற்றிவு மக்களுக்கு நன்மை பயப்பனவாகும். அதனைக் கடைப்பிடிக்காதவர் மக்கள் ஆவார்.

இன்றைய குற்றங்களை நடைபெறும் முறைகளைக் தடய ஆய்வியல் மூலம் கண்டுபிடிக்கலாம். மனிதன் செய்யும் குற்றங்கள் பலபல. அதனைத் தெளிவாக கண்டு பிடிப்பது என்பது “மெய்ப் பொருள்” காண்பதாகும்.

சிலப்பதிகாரம் தான் முதல் தமிழ் இலக்கியம் தடய ஆய்வியல் காப்பியம் ஆகும். பரல்கள் மூலம் மெய்ப் பொருள் கண்ட நீதிவழுவிய பாண்டிய மன்னன் தன் உயிரிழந்தான்.

கண்ணகி தனது வாதத்தால், குற்றங்களைத் தடயம் மூலம் நிரூபித்து, அரசனிடம் மெய்ப் பொருள் கூறினாள்.

குற்றங்களைக் கண்டு பிடிப்பதில் மருத்துவ முறைகள் கூட ஈடுபடுத்தப்பட்டு வருகின்றன. தடய ஆய்வியல் செய்வதில் இருமுறைகளைத் திருவள்ளுவர் கூறுகிறார்.

ஒன்று “யார் யார் வாய்க் கேட்பது” ஆகும். ஒற்றர்கள் தங்கள் கேட்டறிவது மூலம் துப்புத் துலக்குகிறார்கள். அதனைக் கொண்டு மேலும் மேலும் விசாரித்து மெய்ப் பொருள் காண்பது மூலம் குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடிக்கிறார்கள்.

குற்றவாளிகள் செய்த குற்றங்கள், செய்த முறைகள், விட்டுச் சென்ற தடயங்கள் மற்றும் ஏனைய கண்டுபிடிப்புகளை ஆய்வு செய்து, தன்மையினை அறிய வேண்டுவது மருத்துவ ஆராய்ச்சியாளரின் அறிவு.

Forensic, Medicine, Forensic Odontology என்ற மருத்துவ அணுகு முறைகள் மூலம், எப்பொருள் எத்தன்மைதாயினும், அப்பொருள் மெய்ப் பொருள்களை கண்டுபிடிக்க இன்றைய நவீன சாதனங்கள் உள்ளன. அப்பொருள் சாதனங்கள் குற்ற நடவடிக்கைகளைத் துல்லியமாகக் கண்டுபிடித்து நிரூபிக்கின்றன.

காவலர் ஒற்றர் கண்டு பிடித்த குற்றங்கள் - குற்றவாளிகள், அவர்கள் செய்த குற்றங்களின் தன்மை, நிரூபிப்பது என்பது, இன்று நிலவும் நியாய நடவடிக்கை.

திருவள்ளுவர் தேர்ந்து கூறிய இரு குறள்கள் அடிப்படையில், **Forensic, Medicine, Science and Forensic Odontology** விஞ்ஞானம் செயல் படுகிறது.

நாங்கள் 12 தொகுதிகளில் இன்றைய மருத்துவத்தை தமிழிலே படைத்துள்ளோம். இந்த விரிவான தமிழ் மருத்துவ அறிவியல் படைப்புகளின் கடைசியில் கலைச் சொற்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்தக் கலைச் சொற்கள் பல ஆயிரம் ஆகும். இவை எல்லாம் தமிழ் இலக்கியத்திலிருந்து எடுத்து கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. முக்கியமாகத் திருக்குறளிலிருந்து பெரிய அளவில் கலைச் சொற்கள், இன்றைய மருத்துவ நூலுக்கு உதவியுள்ள என்பதனைப் பெருமையாகக் கொள்ளலாம்.

1995 ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் உலகத் திருக்குறள் மையம் சார்பாக நடைபெற்ற திருக்குறள் முதல் மருத்துவ அறிவியல் கருத்தரங்கு, அதனால் வெளியிடப்பட்ட திருக்குறள் மருத்துவக் களஞ்சியம், திருக்குறளில் இன்றைய மருத்துவ அறிவியல் கொண்ட மாபெரும் பெட்டக நூல் ஆகும்.

அதற்குப் பின் தொடர்ந்து மருத்துவ ஆய்வுகள் திருக்குறளிலிருந்து மேலும் மேலும் இன்றைய மருத்துவ அறிவியலை தருகின்றன.

இறைக்க இறைக்க கிணற்று நீர் ஊறுவது போல, தோண்டத் தோண்ட நிலம் எனும் நல்லாள் நல்குவது போல். திருக்குறள் ஒவ்வொன்றும் இன்றைய மருத்துவ அடிப்படைக் கருத்துக்களுக்கு ஏற்பாக அமைகின்றன.

உதாரணமாக முதல் குறள்,

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி

பகவன் முதற்றே உலகு (குறள் 1)

என்று கொள்ளுவோம்.

இன்றைய மருத்துவத்தில் ஆன்மீகம் ஒரு அங்கீகரிக்கப்பட்ட மருத்துவ தத்துவமாகும். பிணியாளர் மன நலம் பெருக உடல் நலம் பெற ஆன்மீகம் தேவைப்படுகிறது. ஆகையினால் பகவான் எல்லா வல்ல இறைவன் திருவள்ளுவர் கூறிய படி குணாதிசியங்கள் தேவைப்படுகின்றான்.

இன்றைய உயிரியல் உருவாவதற்கு அகர எழுத்துப்போல, இந்த பூமியில் பகலவன் ஒளிக் கதிர்களினால் தான் அமைகிறது. பகலவனின் பலத்தரப்பட்ட

ஒளிக்கதிர்கள் மற்றும் வெட்பம் பூமியில் பட்டு உயிரினங்கள் (Biogenic Development) உருவாகின்றன. இந்த உயிரினங்களை தொடர்ந்து பரிணாம வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றன.

இதுபோல ஒவ்வொரு குறளும் இன்றைய மருத்துவம் கூறும்.

படிக்கப் படிக்க, உணர உணர, அறிய அறிய, தெளிய தெளிய, ஒவ்வொரு குறளும் மருத்துவம் குறளாகும்.

ஆகையினால், திருக்குறள் ஒரு தேசிய நூல் என்பதை விட “ஒரு உலக நூல்” எனக் கூறலாம்.

இக்கால மருத்துவ ஆய்வு தேவைகளுக்கு திருக்குறள் மருத்துவ அறிவியாலாய் தேவைப்படுகிறது.